

Agnieszka Mysza

**WYMOWA GRUP SPÓŁGŁOSKOWYCH – ZNAJOMOŚĆ NORMY A REALIZACJA
(BADANIA SONDAŻOWE)**

Celem tego artykułu jest analiza błędów pojawiających się w realizacji wybranych grup spółgłoskowych i próba odpowiedzi na pytanie o to, czy istnieje zależność pomiędzy znajomością normy a poprawną wymową. Badania przeprowadzono metodą ankietową. O znajomości norm pytani byli studenci dziennikarstwa, słuchacze studiów podyplomowych o specjalności logopedia oraz członkowie młodzieżowej grupy teatralnej. Analiza przyczyn błędów popełnianych przy artykulacji prowadzi do wniosku, że głównym powodem niesystemowych upodobnień i redukcji jest tendencja do minimalizacji wysiłku artykulacyjnego. Jako drugą przyczynę pojawiania się błędów artykulacyjnych można podać przyzwyczajenie. Z kolei powodem nieprecyzyjnego wymawiania wygłosowych spółgłosek czy grup spółgłoskowych może być ich słaba pozycja w wyrazie. Nieznajomość reguł jest główną przyczyną błędnych realizacji liczebników i kilku innych wyrazów o wysokiej frekwencji. Wiele spośród nich to formy hiperpoprawne.